

Müdrük adam

Pərvanə Bayramqızı

Onu tədbirlərdə göürdüm. "Xatirə" dəftərlərinin bəzəyi olan o məşhur şeirin müəllifini gördüyümə şad olsam da yaxınlaşmırdım. Sərt insan təsiri bağışlayırdı. Bir dəfə təsadüfən yanaşı əyləşdik, üstəlik şəkil də çəkdirəsi olduq. Elə bil adamın sərtliyindən telefon da işini sərbəst görə bilmədi. Şəkil yaxşı düşmədi. Daha narahət edib "təkrar çəkdirək" demədim. Babam şəkil çəkirmək məsələsində bizi o qədər yorub ki, ağsaqqallarla şəkil çəkirməyi çətin iş hesab edirəm. Babamla xahiş-minnətlə bircə dəfə nə çəkirdiksə odur, ikinci dubl üçün şansımız olmur, biz hazırlaşana baxırsan ki, kişi təpəni aşıb. Bu "travmanın" ucbatından şairə də təklif etmədim. Elə əlimdə olan şəklə şükür edib sakitcə durdum. Heç paylaşmadım da. Bir dəfə yenə AYB-də tədbirdə idik. Bir nəfər çıxışında şeir söyləməyə cəhd etdi, nə qədər çalışdısa əzbər deyə bilmədi.

Bəlkə də, yaxşı çıxış edəcəkdə, amma qıraççılıq sevdəsi hər şeyi korladı. (Ola bilsin ki, onu pis vəziyyətdə qoyan ya səhhəti, ya da yası idi. Zehinli insanların sonralar yaddaşlarından gileyləndiyini azmı görmüşük?) "Sərt adamın" səbri tükəndi, özü kimi sərt tonla: - Ə, bunu əzbərlə gəl də - deyər acıqlandı. Əsərləndə düz deyirdi, amma ürəyində onu qınadı, "nahaq üzünə vurdu" - deyər düşündüm.

Şeiri söyləyə bilmədiyinə görə yəqin ki, ürəyində hamıdan çox özü acıqlanıb özünə. Bu dəfə də şairin haqqında öz fikrimdə qaldım. Hər rastlaşdığımızda sanki qəsdlə sərtlik edirdi ki, onunla bağlı qənaətimdə haqlı olduğumu düşünürəm.

Kəramət Böyükçölün onun haqqında yazısını bir müddət sonra oxudum. Yazıdan: "Böyüyəndə mən də Seyran Səxavət olacam" fikirləri diqqətimi çəkdi. Oturub yaxşı-yaxşı fikirləşdim: əgər bu

adamın haqqında Kəramət kimi "hər adamı bəyənməyən istedadlı gənc" belə yazıbsa, deməli, mən gözlərimə yox qulaqlarıma inanmalıyam.

Müsaibələrində də cəsarətli çıxış hesab edilə biləcək şəkildə açıq danışır. "Müdrük" şeirini oxuyanda bildim ki, haqqında məni kimi düşünənlər çoxmuş. Özü etiraf edir:

"Mənə deyirlər ki, həmişə dik-dik danışırısan..."

Sonra özünə haqq qazandırır:

"Nə deyirəmsə alt-alta deyirəm..."

Hətta "boynuna alır" ki, kiməsə "tay zəhləmi tökmə dedim". "Hər yetənə daş atırdım, çox yerlərdə baş apardım..." misrası da özü haqqında öz qələmindən çıxıb.

Seyran Səxavəti yaxından tanıyıb sevən insanlar! Bu cür "sübutlarla" şairi "ittiham" etməyənə səbrlə dözdüyünüz üçün sağ olun. Əmin olun ki, onun haqqında fikirlərim müsbət sonluqla bitdi. Niyə də bitməsin? Dərindən düşünəndə görürsən ki, o, sözün düzünü deyir, buna görə sərt görünür. Özünü də gizlətmir - "Bir gün oturduğum yerdə dilimə də haram dəydi" etirafında bulunur. Amma inanmıram ona. Ölkələri viran qoyan müharibəyə qol qoymayıb, xalqı

çapıb-talamayıb. Şairliyinə salıb nə bilim nəyi nəzərdə tutub yazıb. Allah bilsin hardasa görüb ki, "hamı gözüqırıqdır" o da olub "gözüqırıq". Bunu ki atalar məsləhət görüb, onda nə günah var.

Heç görmüsünüz ki, bircə nəfər məmur belə bir etiraf etsin? Kimin dilinə haram dəyib? - Şairin. İnanandırıcı deyil. Elə bil "Türkmənçay", "Gülüstan" müqavilələrinə də o qol çəkib. Elə bil

Qarabağın işğalına görə "kişilikdən istefa vermişəm" kimi ağır hissini əlində çabalayan deyil. Yəqin Seyran Səxavət xırda səhvlərə də haram deyir. Buna görə də ona müdrük adamsan deyirlər. Özü isə bunla razılaşmur. Elə razılaşmağı ilə müdrük olduğunu göstərir.

Bir gün də İntiqam Mehdiyə ilə AYB-də idik. Dedi ki, gedək köhnə dostum Seyrana da dəyək. Köhnə dost deyəndə bilirsiniz də, ən əziz adam gəlir ağıla. Uşaqlığımızın, gəncliyimizin yadigarları, xatirələrimizə şərik olan insanlardır onlar. Köhnə dostlar mehribancasına görüşüdlər, söhbətləşdilər. Onların söhbətləri də ədəbiyyatdır. Açıqlıqla dinləyirdim. Seyran Səxavət dostuna

ərklə - "İsmayılhıya tez-tez gedirsən, nə olar, lap yaxşı. Mənim də doğulub boyabaşa çatdığım rayon alınacaq, mən də gedib orda dincələcəm" - dedi. Zarafatından kədər yağdı. Qəribəmədik ey, hər iki nəsil bir-birimizin yanımızda xəcalət çəkdik.

Səmimi insandır Seyran Səxavət. Gerçək üzü ilə yaşayır. Başqasının səhvini dediyi kimi gözəl keyfiyyətlərini də səxavətlə dilə gətirir. Mənə üz tutub dediyi kimi:

- Dostlarımız arasında ən safı İntiqamdır.

Ona müdrük deyənlərlə razılaşmadığını bilsən də, şairi bir az da mən "əsəbləşdirəcəm" - Dostunun özündən saf olmasını etiraf etmək özü də elə müdrüklükdür.

